

PULTEPOSTEN

SKOLEAVIS AV OG FOR ST. PAUL SKOLE

Oktober 2007 - nr 139

Herre - gjør meg til redskap for din fred

Det er tid for

S O S - f e s t

Siden 1972 har det vært en tradisjon at St. Paul skole har arrangert en fest i anledning FN-dagen. Dette gjør vi for å markere at vi er et lite FN her på skolen med så mange nasjoner representert, og for å vise solidaritet med barn som ikke har det så godt som våre.

Kjærligheten må begynne i familien, sier Mor Teresa. Familien er også, i overført betydning, skolen vår. Når elever, lærere, foreldre og andre går sammen for å lage denne festen, er det et synlig uttrykk for vår glede og omsorg for andre og hverandre. På denne måten får vi alle være Mor Teresas medarbeidere i det små.

På programmet for festen er det som vanlig underholdning ved elevene, salgsboder og marked med ting elever og foreldre har laget. Det vil også være utlodning og ikke minst anledning til å smake på mat fra mange land. De som har anledning til å stille med mat fra sitt hjemland, kan levere maten på personalrommet før åpningen i kirken kl. 12.

Vi minner om at vi gjerne tar imot brukte leker til bodsalg og produkter til "Markens grøde"-utsalg. Alt leveres i resepsjonen. Har du tombolagevinster og gevinster til hovedutlodningen, så kom med dem også!

Ta med alt innen onsdag 26. oktober og gi gjerne en melding på forhånd om at "noe kommer".

Redaksjon:

St. Paul skole

Christies gt. 16 - 5015 BERGEN

pulteposten@stpaul.no

www.stpaul.no

Gode venner!
Igjen er det SOS-fest!
Festen har tradisjon fra 1972 da vi fikk gymnastikksal ved skolebrakken som vi den gang hadde på Florida. Festen ble lagt til FN-dagen, 24. oktober, og markering av FN og internasjonal forbrødring var selvsagt viktig for oss. St. Paul skole har i langt over 100 år vært preget av mange elever med røtter i andre land. Alt i gamle protokoller fra 1890-årene leser vi om barn av tyske metallarbeidere, italienske gipsarbeidere og andre fra utlandet som var med å sette preg på skolen. Den direkte foranledning var likevel et ønske fra en elevgruppe om å samle inn penger til tørrmelk som forsynte Mor Teresas barnehjem i Calcutta. Det var den danske støttegruppen for Mor Teresa, SOS-tørrmelk, som organiserte forsendelse av tørrmelk, bl.a. med tilskudd fra bøsser som stod i klassene på St. Paul. Elevene ville øke både engasjement og bidrag. Festen tok navnet SOS etter tørrmelken og ble nært knyttet opp til Mor Teresa. Mor Teresa har vært en inspirasjon for skolen i 50 år.

Hun fikk navnet Agnes Bojaxhiu da hun ble født i 1910 i det som i dag er Albania. Alt som 12-åring følte hun kallet å hjelpe fattige. 18 år gammel ble hun nonne og dro som misjonær til India. Etter utdanning i Irland og India ble hun lærer på en skole for jenter, hvor hun etter hvert også ble rektor.

Den store fattigdommen i Calcutta gjorde sterkt inntrykk på henne og hun ville tjene de aller fattigste av de fattige – som var uten hjem og hjelp. I 1946 gikk hun ut av sin tidligere orden, og i 1950 fikk hun lov til å grunnlegge en ny orden, Missionaries of Charity, Mor Teresasøsterene som vi ofte kaller dem. De skulle arbeide for *de sultne, de nakne, de hjemløse, de forkrøplede, de blinde, de spedalske, alle de i samfunnet som føler seg uønsket, uelsket og uten noen som tar hånd om seg, mennesker som har blitt en byrde for samfunnet og blir utstøtt av alle*. I sin enkle, men kompromissløse måte å hjelpe de mest nødlidende på, ble hun både en inspirasjon og en utfordring. Selv om vi på St. Paul alt hadde kjent henne i en årrekke, var det utover på 1970-tallet hun ble kjent også internasjonalt og mottok en rekke store og internasjonale utmerkelser.

Mor Teresa mottok Nobels fredspris i 1979.

Mor Teresa ble et symbol for kompromissløs kjærlighet og oppofrelse. Hun hadde en dyp forankret tro på Guds kjærlighet til hver og en og hvilken uendelig verdi dette gir ethvert menneske. Det var ikke den person som Mor Teresa ville avskrive eller nekte hjelp. Hun så, og viste resten av verden, den verdighet som også den fattigste av de fattigste har.

Noen var selvsagt kritisk også til Mor Teresa. Ikke minst mente enkelte at hennes forsvar av det ennå ufødte barn var urimelig. Det er i år 10 år siden Mor Teresa døde, 5. september 2007. I 2003 ble hun saligkåret.

Etter Mor Teresas meget ettertrykkelige beskjed, skal der ikke lages innsamlinger knyttet til hennes navn. Etter dette, og også etter at barnehjemmene i India heller ikke er avhengige av tørrmelk slik det var tidligere, brukes SOS-festens overskudd til annet barmhjertighetsarbeid. Cristiania, yrkesskole for jenter i Lima, er helt avhengig av norsk hjelp, og vi er den mest betydelige bidragsyter. Caritas er Kirkens egen hjelpeorganisasjon. Den er verdens neste største av slike organisasjoner og av de høyest anerkjente. Kun et mindre beløp brukes til å støtte Missionaries of Charity.

Mor Teresa, som i seg selv er et symbol på internasjonalt fellesskap, sa om seg selv: *Av blod er jeg albansk, av statsborgerskap er jeg indisk, av tro er jeg en katolsk nonne. Når det gjelder mitt kall, tilhører jeg verden. Når det gjelder mitt hjerte, tilhører jeg fullstendig Jesu hellige Hjerte.*

Ha en god SOS-fest!

Rektor

Tusser, troll og

tredjeklassinger!

I Eventyrskogen på Fløien, like ovenfor øverste stasjon, har vi hatt det kjempegøy i høst!

Her er det bygget mange ting å klatre og balansere på, og gjemt i skogen, bak steiner og oppi trær, titter troll og tusser frem.

Her er moro for gammel og ung, og flere fine steder å spise nistematen.

Et herlig mål for både klasseseturer og søndagsturer!

Vi anbefaler dette stedet, og også Revurtjern og Skomakerdiket.

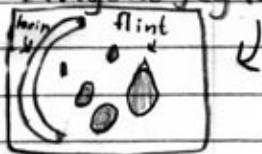
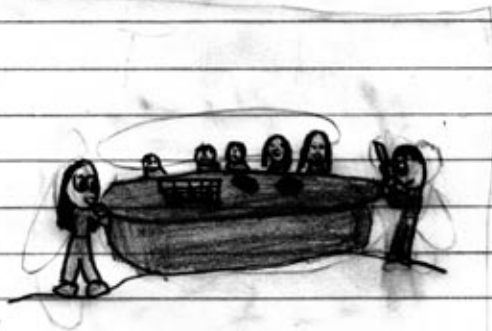
FLØIEN ER FLOTT!

Hilsen til alle fra 3. klasse og Maria Elisabeth

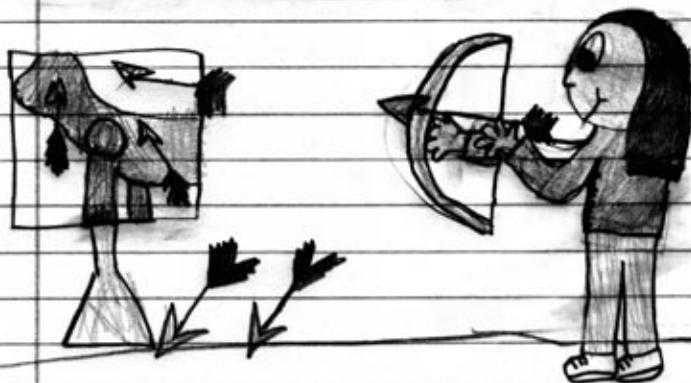

STEINALDER DAGEN

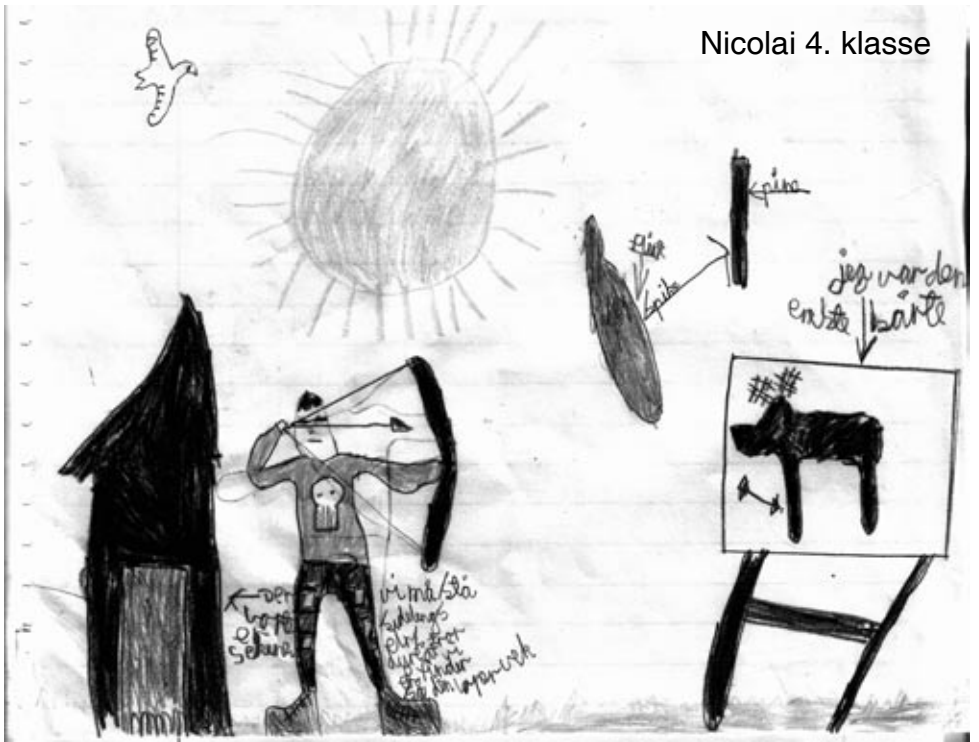
Det var kjempe gøy på steinalder dagen. Men det gøyeste var å grave etter flint og mye mer. Det var også gøy å skyte med pil og bue men det var litt vanskelig så jeg skjøt ikke så langt. Men det første vi gjorde var å spikke på pinner med skarpe flint steiner. Det jeg fant når vi gravde etter ting var: ett dyre bein og litt flint. Tingene jeg fant.

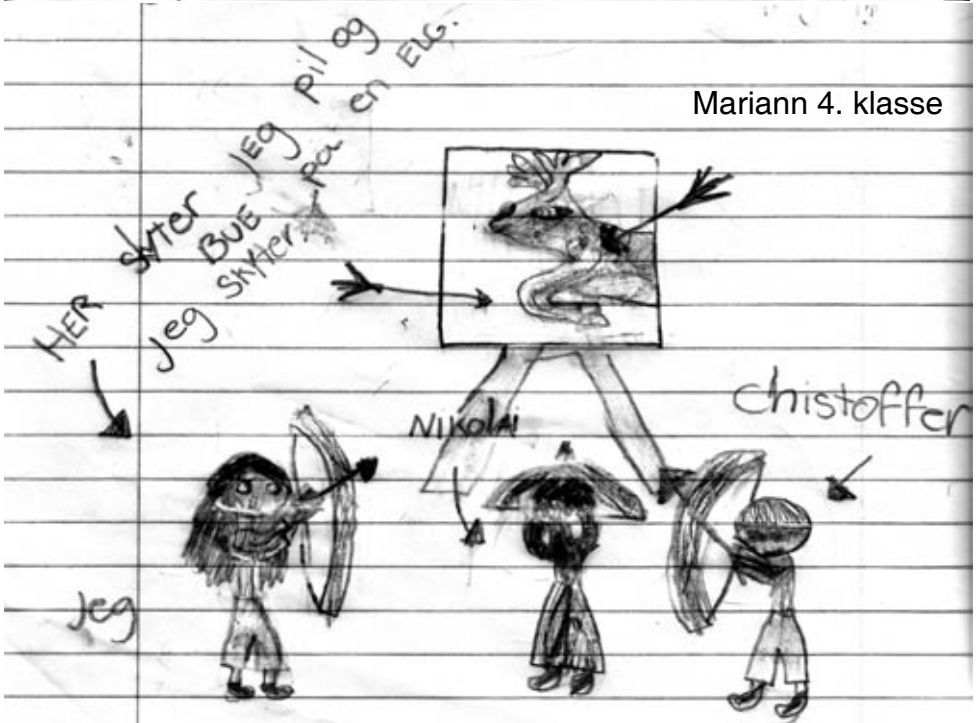
Anna 4. klasse

Nicolai 4. klasse

Mariann 4. klasse

Tur til Skillingsbollen

Av Adrian 5. klasse

Vi begynte å gå forbi Studentsenteret og så gjennom Nygårdsparken. Vi gikk opp en kjempelang bakke, men vi stoppet flere ganger og spiste litt. Jeg gikk med Torjus og Mads Olav. Vi fant mange snarveier, så vi kom først opp. Forresten hadde Truls sagt noe om en overraskelse.

Når vi kom opp, fikk vi beskjed om å finne smådyr i grupper. Jeg kom i gruppe med Jonas, Navien og Mads Olav, men jeg fant bare ett insekt. Og da var jeg den som hadde minst insekter i hele klassen.

Senere kom Truls på noe: At en av naboene hans som var politi, hadde sagt at "en tyv hadde stjålet en hel klump med sølv fra en gullsmed. Men alarmen gikk, og da måtte han flykte." Truls sa at tyven hadde løpt til Skillingsbollen og kastet sølvklumpen et sted ved spisestedet.

Allerede etter et minutt var vi helt spredt rundt og kom med mulige forklaringer. Min egen forklaring gikk ut på at han ikke kunne løpt gjennom skogen, så han hadde nesten helt sikkert kastet den vekk rett over spiseplassen. Etter hvert når mange hadde gitt opp, så sa Truls at "politimannen hadde sagt noe om at klumpen ble kastet vekk ved en stor stein". Og det var jo bare en stor stein i nærheten, så alle begynte å lete ved den.

Etter sånn ca et minutt ropte OJ at "jeg fant den!" Etter at han hadde gitt OJ mye ros, så sa Truls at "dette var en test for å se hvor gode vi var til å lete". Jeg spurte om han hadde noen nabo som var politi, og han svarte "nei". Jeg gikk tilbake til skolen med Jonas og Torjus.

Støtte til SVALENE

I sommer besøkte Magnus i 4. klasse yrkesskolen Cristiania i Lima, Peru. Denne skolen for unge jenter blir finansiert av u-landsforeningen SVALENE, og er også et av prosjektene vi med stolthet støtter økonomisk ved hjelp av overskuddet fra skolens SOS-fest.

Vel hjemme igjen bestemte Magnus seg for å samle inn penger til Cristiania på egenhånd. Sammen med klassekamerat Nicolai rigget de seg til med et bord i nabolaget der de bor. Det var en fredag ettermiddag i august. I "salgsboden" solgte de unna snopet sitt, i tillegg til hjemmelaget saft og kaffe.

Og gjett om det var stolte gutter som kunne overrekke overskuddet på kr 57,- til SVALENES styreleder Marthe Kvarteig de Ibanez etter skolestart i høst! Et flott initiativ!

Forsknings- dagene 2007

Av Viet 6. klasse

Vi fikk besøk av Lars fra Bjerkenes senter. Da fikk vi vite at vi skulle ha prosjekt om "Hvorfor smelter isen?". Vi fikk se bilder og en video fra en tur til Sør-polen som Lars var med på. Da Lars var ferdig skulle han komme tilbake om to uker. I mellomtiden laget vi hypoteser om hvorfor isen smelter. Vi gikk også på nettet for å finne stoff. Vi skulle ikke bare finne ut hvorfor isen smelter, men også om hvor det smelter først og om vannet vil stige.

Da Lars kom tilbake skulle vi ha forsøk på hvor isen smelter først. Først skulle vi smake frem til det vanlige salt vannet i havet. Da vi var ferdige med å blande salt og vann, helte vi salt vannet i akvariet slik at det ble 20 cm i hvert akvarium. I det ene akvariet, hadde vi bare 2 to liters is, det var liksom Nord-polen. I det andre akvariet hadde vi to steiner og oppå det hadde vi 2 to liters is. Det er liksom Sør-polen. Etter vært som isen smeltet, målte vi temperaturen og hvor mye vannet hadde steget etter hvert 15. minutt.

Vi fant ut at all isen på Nord-polen smeltet først, men vannet steg ikke. Og på Sør-polen smeltet isen etter at isen på Nord-polen hadde smeltet. Der steg vannet.

Liv i ferskvann

Av Susanne, Frida og Emilie 7. klasse

Det begynte med at vi skulle på tur til Bjørnebu. Når vi var ferdig med den kalde, våte, lange turen opp, fortalte Truls at vi skulle forske på dyreliv i ferskvann. Vi fikk forskjellige redskaper, som håv og sil, og en matboks som vi kunne putte det vi fant, i.

Det første vi fanget i en håv, var et dyreplankton, som så ut som en liten flue som ikke kunne svømme skikkelig. Vi prøvde å finne en øyenstikkerlarve, en såkalt "råtass". Den spiser andre dyr, og er altså en kjøtteter. Vi fant skjellettet, og Truls sa at det kan hende den er gått på dypere vann på grunn av kulde.

Etter at vi var ferdig med å finne noen plankton, fant Truls ut hva de het. Råtassen er en larve som lever i vann fem år og kryper så opp på land. Der lever den en sommer, og så dør den. Truls fortalte også om mange andre insekter som lever i vann.

Når vi hadde vært der en stund, så Truls at alle frøs, så han fant en måte å få varmen tilbake på. Han begynte å "gi oss juling" og sa at alle skulle "slå" hverandre. OG DET VIRKET!

Så gikk vi ned igjen i pøsende regn. De fleste var klissvåte og frøs. Men vi hadde en lærerik tur som vi vil huske lenge.

Valgdebatt på St. Paul skole

Av Ole Henrik klasse 9A

Onsdag 5. september i år var det valgdebatt på skolen. En representant fra hvert av de største partiene, unntatt Venstre, kom til skolen våres for å snakke om politikk og svare på spørsmål vi stilte dem. Alt dette foregikk i gymsalen hvor alle fra 7. klasse og oppover fikk være med.

Politikerne snakket veldig mye om skole generelt (mat, karakterer og lignende), og om klima, hvor by-banen var et "hett" tema. Personlig følte jeg at politikerne lovte for mye, men de gjør vel alt for å sikre seg fremtidige velgere.

Det var spesielt forskjellige meninger når det gjaldt dette med karakterer. Ap, Sv, Rv og Sp mente at karakterer ikke burde eksistert, og at man heller burde innføre personlige tilbakemeldinger fra lærer til elev. Dette betraktet FrP og Høyre som tåpelig. De sa

at dette hadde vært testet på en ungdomsskole i Kristiansand. De dårlige elevene ble dårligere; dette skjedde også med de som var mer flinke. "Man må ha noe man kan måle seg til. Det er derfor man har karakterer," sa FrP-representanten. Ap mente også at det var helt feil at de med best karakterer skulle få velge skole først.

Når det gjaldt miljø/klima mente FrP og Høyre at det var unødvendig å bygge en kjempedyr by-bane. De mente at det var for dyrt og at vi heller bør satse på flere og mer miljøvennlige busser. For KrF og Sp var også "fritt for mobbing" et viktig tema, men dette ble det ikke snakket så mye om.

Noen elever var faktisk så modige at de stilte spørsmål til de forskjellige partienes meninger, og jeg selv var en av de. Det ble stilt spørsmål om alt fra skolemat til hybrid-biler.

10 ab på Tysklandstur

Det var lørdag 8. september og 10-trinnet møttes i arenaen. De fleste var litt spente på hvordan turen ville bli. Vi visste jo at det ville bli mange timer på bussen, men vi tenkte at danskebåten kunne bli ganske gøy.

Vi kjørte med bussen vår fra Musèplass til Skolten. Bare på denne korte distansen hadde bussen litt problemer med å komme seg gjennom byen, noe som gjorde oss noe bekymret da vi visste at vi skulle kjøre godt over 20 timer med denne bussjåføren. Heldigvis viste det seg at denne bussjåføren, var en meget flink sjåfør.

På båten fikk vi utlevert lugarkortene, og vi gikk straks opp for å se på lugarene. Resten av dagen gikk mest ut på soving, snakking, tv-titting og dårlig liveunderholdning. Vi kikket også mye i tax-free og det gikk en del penger i snop. Det var også konkurranser som lærerne hadde arrangert. Klokken 23.00 var det leggetid, eller rettere sagt ro på lugarene og de fleste la seg pent, spent på hva morgendagen ville bringe.

Klokken 10.00 neste morgen, klapper skipet til kai. Skipet er lastet med to ivrige skoleklasser, proviant til bussturen i form av snop, pluss et utall bråkete tyskere. Klassen gikk i land, og inn bussen, som vi hadde leiet til denne storslåtte klasseseturen. Bussen skal til Gerleve i Tyskland, og til alles store begeistring innbar det å passere en butikk som selger mengder med godterier.

Lenger inne i Tyskland, et sted nært Hamburg, for å være helt presis, var det på tide å slippe av en av bussjåførene. Vi vinket farvel og kjørte videre. Neste stopp var klosteret i Gerleve.

Vi ble godt tatt i mot av en lystig munk ved navnet Pater Norbert. Han kan sies å se ut som det de fleste forbinder med 'en munk'. En høy, litt kraftig herremann med måne og munkekutte.

På klosteret var det mat å få, og vi spiste med stor appetitt. Etter en dag med snop og cola er det godt å få i seg litt "normalt" for. Vi fikk tildelt rom, og gikk og la oss i rommene som vi hadde fått utdelt. Kl 23.00 var det leggetid.

Klokken 7.30 om morgenen stormet lærerne inn som ubarmhjertige soldater, og det var også noen forrædere fra klassen som ropte og hylte - "Kom dere opp, slasker!"

Så sto vi opp, som de slaskene vi er, og gikk ned til morgensamling. Der sto Barbara og pater Norbert og ventet på oss. Da alle var kommet, fortalte Barbara en fortelling om en regnbuefisk. Etter fortellingen forklarte Barbara oss noe som lå foran oss. En blå silkeregnbue med noe oppå. Hun sa at fortellingen handlet om å dele, så derfor fikk alle tre klinkekuler hver, til å dele med andre i klassen. Gi en som du synes fortjener det, en klinkekule og vis at du ser og setter pris på denne personen.

Etter samlingen dro vi og spiste frokost og koste oss. Det var kjempegøy i Tyskland. Vi så på munkene arbeide

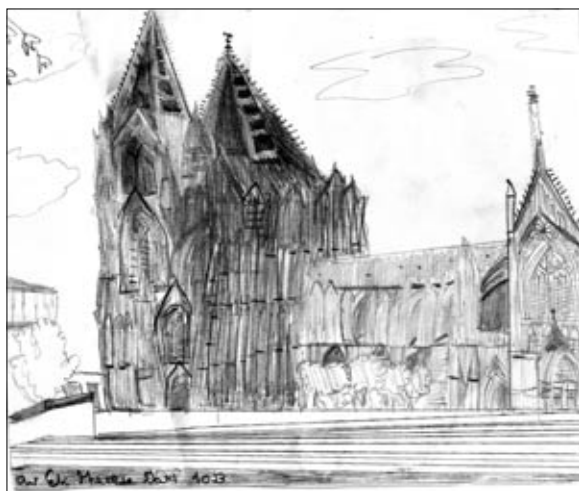
og hvordan livet var for dem i klosteret. Vi fikk beskjed om at vi skulle dra på "Watt vandring", som er en vandring mellom to øyer. Det som gjør det mulig å gå mellom disse øyene er at tidevannsforskjellen er veldig stor. Dessverre ble vandringen avlyst, på grunn av for høyt vann i Nordsjøen, så vi bestemte oss for å besøke klassen vi hadde utvekslet mail med, i Lingen.

På veien til Lingen skole hentet vi rektoren deres. Han viste oss veien til skolen. Da vi kom der var det ingen elevene som var der, fordi skoledagen var over. Rektoren sa at vi kunne være igjen og spise lunsj der, så vi alle tok imot tilbudet og ble der. Etter lunsj dro vi på sightseeing i Lingen. Det var ganske koselig der. Vi så oss omkring rådhuset. Dette var et stort sted. Alt så ut som gammeldagse bygninger. Ekte tysk arkitektur. Da vi ble lei av å se oss rundt

delte vi oss i to grupper. Den ene gruppen gikk rundt Lingen mens den andre gikk på bading i et fantastisk stort badeland. Da vi var ferdig med aktivitetene, dro vi fra Lingen og spiste ekte tysk snitzel på et vertshus.

Neste dag begynte på den samme måten som de andre dagene, med meditasjon! Etter meditasjonen var det frokost. Dette var imidlertid ingen vanlig dag, for i dag skulle vi på shoppingtur til KølIn!

Bussturen tok to timer, og da vi endelig kom frem, var alle rastløse etter å komme seg ut av bussen. Vi ville jo ta en kikk på KølIn. Vi delte oss inn i grupper, og avtalte når vi skulle møtes, og hvor. Vår gruppe skulle møtes på McDonalds, som var i nærheten av bussen. Vi gikk alle til vårt, og etter å ha gått litt berserk i handlegaten, møttes vi igjen for telling og alle var på plass.

Etter to timer møttes vi alle igjen utenfor Kølnerdomen for en omvisning. Selve omvisningen var lærerik, og alle syntes dette var underholdende. Etter å ha tatt mange bilder, og forhåpentligvis lært noe, var vi ferdige og skulle nå spise. Vi spiste raskt og var fort ute i Kølns gater for å få kjøpt de siste tingene vi skulle ha.

Etter en halvtime var vi tilbake ved bussen. Vår gruppe var de første tilbake, så vi tok oss en liten prat med den underholdende bussjåføren vår. Det tok sin tid, men til slutt var hele gjengen samlet i bussen. Nå var det på tide å komme seg tilbake til klosteret i Gerleve, vårt nye hjem. Vi kom hjem, spiste pizza til kvelds, og hadde resten av dagen fri.

Torsdag startet som vanlig med morgensamling. Etter forkosten fikk vi ark med dype personlige spørsmål. Disse skulle vi svare på innen en time. Så møttes vi igjen i samlingsrommet. Der tegnet vi føttene våre og fylte dem med tanker og ord fra uken som var gått.

Etter middagen fikk vi besøk de tyske elevene som vi hadde mailet med. Vi ble delt inn i grupper og lekte "bli kjent leker". Bl.a. sekkeløp, bygge det høyeste tårnet av papir, og lære hverandre tyske og norske gloser. Deretter spiste vi kake og drakk saft, og de som ville kunne spille fotball. Snart dro tyskerne og vi fikk en times pause, da kunne vi gjøre hva vi ville. Klokken halv seks måtte alle delta i vesperen i kirken. For de som ikke vet hva vesper er, er det en bønnesamling i kirken hvor munkene synger på latinsk. Vesperen ble fulgt av en siste samling, hvor vi skulle reflektere over hvordan turen hadde vært.

Så var det grilling. Munkene stod for grillingen, og vi stod for spisingen. Etter at alle hadde spist seg gode og mette, måtte vi pakke, og legge bagasjen inn i bussen. Så var det fritid resten av kvelden, og siden det var siste kvelden fikk vi utvidet leggetiden til klokken 00.00.

Klokken 05.30 neste morgen ble vi vekket av vekkerklokker i form av lærere. Vi tok farvel med pater Norbert og søster Barbara, og vi gikk inn på bussen.

Etter to timer med kjøring, var det klart for første stopp. Der fikk vi frokost; frukt, grønnsaker, kalde egg og snitsel, pluss litt yoghurt. Nam nam... Vi hadde to stopp til, det siste var på Scandinavian center, hvor alle hamstret snop til "de neste hundre år".

Med bussen full av snop (som vi ikke hadde lov å spise i bussen), kjørte vi "non stop". Da det var 20 min. igjen til avgang, kjørte en fullastet buss, med 51 elever, 5 lærere, 2 bussjåførere, og 56 tonn med snop inn på danske båten. Rett etter ble dørene lukket, og vi var på vei hjem.

På bussen til danske båten ble vi fortalt at det var en sjanse for at vi ikke rakk båten. Dette førte til mange blandete meninger. Noen ropte desperat ut at dette måtte ikke skje, mens andre satt og lo og håpet mer på at vi ikke ville rekke båten og heller kjøre i 20 timer til, til Sverige. Dessverre for sistnevnte, rakk vi båten og steg ombord.

En del hadde glemt å ta sjøsyketabletter, og det merket man godt. Bølgene var nemlig svære, og utover kvelden steg de helt opp til grufulle 11 meter.. De fleste kjappet seg opp på lugaren for rett og slett å legge seg, mens andre ikke merket det så godt og ble værende i baren (for å se på underholdning). Kvelden for de som ble værende, ble ganske interessant grunnet de høye bølgene. Det gikk som vanlig mye i gameboy (pokèmon), tv-titting og tax-free. Vi ankom Bergen fem timer for sent, men vi ble godt tatt imot likevel, med fint vær og foreldre med smil fra det ene øret til det andre. Klokken 18.00 skilte alle 51 elever lag og bega seg på vei til deres hjem, og turen var offisielt til ende. **Det hadde vært en fantastisk tur!**

Skolemimring

Denne gangen er det Knut som minnes andre tider.

Knut nest bakerst på vindusrekka

Så er det vindusrekkas tur! Mens resten av klassen satt pent på rekker og skrev med fyllepenn i Formskriftboken, kom en og en rad fram til vasken. Der fikk vi i tur og orden fylt hvert vårt beger med fluortannskyllevæske som vi skulle skylle tennene med i ett minutt før vi spyttet ut i vasken. Rutiner var viktige.

En gang i halvåret skrev vi ned i meldingsboka etter diktat fra læreren: "Husk tannbørsten i morgen". Da visste vi at syv og syv elever skulle ned på skolelegens venterom. Der satt en tannlegedame med en stor gebissmodell og en king-size tannbørste og demonstrerte hvordan vi skulle pusse fem ganger på hver side av tennene, oppe og nede, foran og bak, på innsiden og yttersiden. Vi stod i en halvsirkel rundt henne, og to og to delte på en plastbøtte som vi skulle spytte i når hun ga tillatelse til det. Alle pusset i takt, og det ble en sport å la spruten fra tannpussingen treffe den stakkars tannlegedama.

Knut tegner fint

Første skoledag

Fast sparing var en annen fast rutine. Annen hver lørdag hadde vi med oss en svett femkroning.

Så stod vi i kø foran klasseforstanderen som skrev innbetalt beløp på et stivt kort med initialene ute i høyre kant. Når vi hadde levert fra oss mynten, bar det tilbake til pulten hvor vi skulle tegne videre fra bibelhistorien.

En gang i året øvde klassen inn et skuespill som skulle framføres for foreldrene. I Thorbjørn Egners lesebøker stod det et skuespill for hvert skoleår. I tredje klasse framførte vi "Den nye byen". Øystein, som var flinkest i klassen til å lære utenat, fikk rollen som borgermester for han hadde mye å pugge. Vi andre ble tildelt roller som smeden, sydamen, kjøpmann A. H. Frikk eller en av de mange andre personene som skulle bo i denne byen.

Jeg var god og rund og fikk naturligvis i oppgave å spille bakeren. Der stod jeg med et stort brød under armen, hvit hatt på hodet og deklamerte:

Den katolske skolens ethos

- seminar for de fire norske katolske skoler i Roma

Personalet ved de fire norske katolske skolene, St.Sunniva i Oslo, St.Eystein fra Bodø, St.Franciscus fra Arendal og St.Paul fra Bergen, dro til Roma på seminar for å bli kjent med hverandre, skape samfølelse og å få inspirasjon.

Roma er jo larm, trafikk, boulevarder, kirker, piazzaer, fontener og design. Historiske sentra, romersk lyd og liv på barer og restauranter er en gedigen ramme, nytelse og forlokkelse.

Arrangementkomiteen, ved de fire rektorer, måtte velge en østeuropeisk lignende bunkers av en trollbetongbygning fra sekstitallet ved Via Aurelia, som nesten virket skremmende, men heldigvis skapte en helt annen stemning innvendig, - hvor en japansk, kubisk ro var framtrедende.

Det ble forelest om katolske skolars situasjon, muligheter og variasjoner fra hustrige, våte Norden til varme, tørre Marokko, den pragmatiske katolske skole som klarer å fungere i ulike kulturer og land, og å etablere seg rundt omkring i verden.

De mange katolske skoler, variasjoner, realitet i et sekularisert samfunn, hvor debatten går mye på fagsyn og dannelsessyn, hva er viktig å legge vekt på betone sterkt, og dialog med andre skoler og religioner. Hva skal gjennomsyre, hva skal være ballasten i skolen vår, hvordan fungerer vi i vårt eget og i vår dialog med andre?

Begrepet frihet var et nøkkelbegrep:

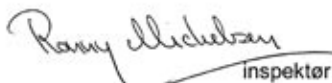
Vi har alle våre visjoner, våre veier å gå, vi tar våre valg ut ifra idealer. Vi skal ikke indoktrinere, men gir barna frihet, ikke la dem leve på andres autoritet, men gi dem selvstendighet til å være tenkende vesener. Skolen skal gi dem trygge omgivelser, la dem føle seg som subjekter, være i dialog med dem, vi må vise dem at vi har tro på dem, at de erfarer den trygghet og frihet de har krav på. Vi, kirke og kirkens autoritet, må være forbilledlig og gode og tydelige modeller og rammer som kun gir råd, eleven selv må ta avgjørelser. Vi gir eleven råd til deres egen tenkning. Forhåpentligvis er Gud med i deres utvikling, vi klarer jo oss godt selv, men kan lett snuble, for så å klare å gå videre,.....Vi alle er da sårbare og avhengige av hverandre og Gud.

Foredragene var representert ved biskopen vår, en dansk sogneprest og presidentene for European Committee for Catholic Education, samt the European Council and National Associations of Independent Schools.

Dialog var et annet nøkkelbegrep:

Dagens situasjon for katolske skoler og andre friskoler i et sekularisert samfunn ble betont, de store variasjoner, utfordringer, møtepunkt og muligheter, - at religioner kan gå utenfor sine grenser, kan se felles visjoner for fred og kunnskap, for en fremtid for menneskeheten, og der samarbeid skaper felleskap på tross av religiøse forskjeller. Målet er ikke å komme fram til samme tro, men å handle sammen basert på hver sin tro, og ikke betone at det er mangler i den andres religion, ikke kun bruke seg selv som målestokk, men forsøke en dialog, gå i dialog: Viktig å finne felles berøringspunkter, tro på framtid, felleskap og elevenes iboende mulighet.

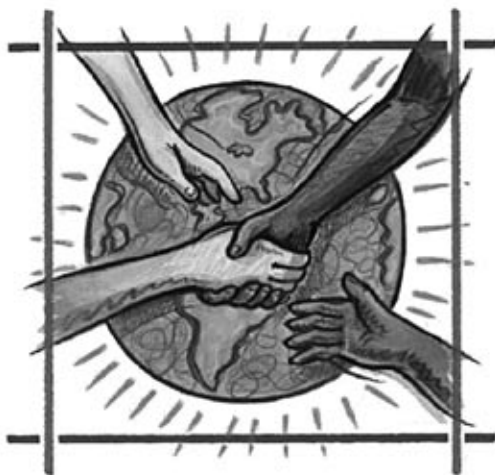
Biskop Bernt Eidsvigs ord om katolske skolars betydning og prioritering fra bispedømmet, og biskopens oppmuntrende ord til katolske lærere så vel som ikke-katolske lærere, var nok av stor inspirasjon og takknemlighet for de 178 deltakere på seminaret.

inspektør

Velkommen til SOS-fest 2007!

St. Paul skole

lørdag 27. oktober kl 12:00 - 15:45

Åpning kl 12:00 i St. Paul kirke

På programmet utover dagen er det som vanlig underholdning og leker med og av elevene, salgsboder og marked med ting elever og foreldre har laget. Det vil også være utlodning og rikelig anledning til å smake på mat fra mange land.

Salgsbodene er åpne fra 12:30 til 14:45

Årets overskudd går til u-landsforeningen SVALENE, som driver en yrkesskole for unge jenter i Peru, og til den katolske bistandsorganisasjonen CARITAS, som kontinuerlig driver hjelpearbeid på ulike steder i verden.